

סמ"ר עוזרי ברק בנימין

7131154

בן מרגלית ואיתן

נולד ב- ו' בסיון תשמ"ב 28.5.1982

התגייס לצה"ל ב- 5.12.2002

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- ו' באלול תשס"ה 10.9.2005

בעת שירותו הצבאי.

ברק עוזרי ד"ל

בנם הבכור של מרגלית ואיתן. נולד בבית החולים "שיבא" שבתל השומר בחג השבועות, ו' בסיון תשמ"ב (28.5.1982). כשנולד ברק היה אביו מ"פ בגדוד 51 בחטיבת "גולני", ואמו השתחררה כשנה קודם לכן משירות כמש"קית ת"ש בגדוד 12 של "גולני". ברק נקרא על שם הברקים שליוו את מתן התורה בחג השבועות, וכשמו של הגדוד של שירתה אמו. שמו השני, בנימין, ניתן לו על שם סבה של מרגלית מצד אמה שנפטר כשנה לאחר עלייתו ארצה. ברק היה נכד ראשון לסביו וסבתותיו ונין ראשון לסבו מצד אביו וסבתו מצד אימו. את שנות ילדותו הראשונות בילה ברק ברמת גן, בפתח תקווה ובקיבוץ שבו גדל אביו - קבוצת יבנה, שם נולדה אחותו הראשונה חרות. בהיותו בן חמש התנחלה המשפחה ביישוב בית חגי שבדרום הר חברון, וגרה בקרוון נעים וצפוף שהפך להיות צפוף עוד יותר עם הצטרפותם של עמיטל, נעם ואלרועי. ברק החל לרכוש את חינוכו ואת דרכו בתורה בבית הספר היסודי הממלכתי-דתי שבקרית ארבע. בהיותו בן תשע נדדה המשפחה בעקבות תפקידו של האב בצבא ליישוב רעות, וברק עבר ללמוד בבית הספר הממלכתי-דתי "רמת מודיעין" שביישוב חשמונאים, שם עשה את כיתות ד' וה'. בשנת תשנ"ד התמקמה המשפחה בביתה אשר באפרת בגוש עציון, וברק למד בכיתה ו' בבית הספר הממלכתי-דתי "עשה חיל" שביישוב. את חטיבת הביניים עשה בישיבת "שעלבים", שם רכש את אהבתו להתעמקות בתורה ואת גישתו הרצינית לחיים. באותה תקופה חגג את כניסתו לעול המצוות, ויחד עם חבריו למד והבין את משמעות החיים תחת עולן. באותם הימים נוספה למשפחה בת נוספת בשם חן.

בכיתה ט' נכנס ברק לישיבה התיכונית "קריית ארבע" שם התחבר שוב לחבריו מהכיתות הראשונות, וזכה ללמוד תורה מפי רבותיו ומחנכיו הרב חנוך כהנא, הרב אברהם סטרוק, וראש הישיבה הנפלא הרב אבינועם הורוביץ. מתוך חברון החל ברק לרכוש את אהבתו הרבה לארץ ישראל, את דבקותו בתורת ישראל ואת החיבור המופלא לעם ישראל.

בהיותו בכיתה י' הוקמה בישיבה קבוצה שלקחה על עצמה להגביר את לימוד הגמרא על פי שיטתו של הרב חיים סבתו, וברק הצטרף והיה לדמות מרכזית בקבוצה. בתקופה זו סיגל לעצמו את הנוהג להשכים קום לתפילה, והמריץ את חבריו להגיע בזמן לתחילת התפילה. נוהג זה נמשך גם הלאה, בשנות התיכון, בישיבה הגבוהה ואף בצבא.

בכיתה י"א עבר ברק להדריך בסניף תנועת הנוער "אריאל" ברמת ממרא שעל יד הישיבה. הוא וחבריו מיסדו "סיירת קפה" שחילקה עוגות ושתייה חמה לחיילים השומרים בעמדות בקור המקפיא של החורף בחברון, וזאת לא רק מתוך רצון להודות לחיילים המגינים עליהם, אלא מתוך אמונה שצריך להתקרב ולקרב בין החיילים למתיישבים. בשנה זו החלו ברק ובני כיתתו את מניין ה"ותיקין" בישיבה כדי "להספיק יותר ולא לבזבז זמן על שינה".

בכ' בכסלו תשס"ג (5.12.2002) התגייס ברק לצה"ל. בעקבות הוריו ודחיו התעקש להגיע לחטיבת "גולני" - "לגדודים". הוא שובץ בגדוד 51 - "הבוקעים הראשון" - וסיים את הטירונות כחניך מצטיין בלי לוותר לעצמו בכהוא זה בדרישות הדתיות.

עם עליית הפלוגה לגדוד שקל מפקד המחלקה למנות את ברק למ"כ ללא קורס, אך לבסוף שלח אותו לקורס מ"כים בהקצאה הראשונה שהייתה לפלוגה. ברק חזר לגדוד ומונה למ"כ במחזור נובמבר 03, ומיד התבלט בפלוגה כמפקד מקצועי ומסור - אך רגיש וקשוב לחייליו. גם כשעזב את הפלוגה לטובת הכנה לקורס קצינים וכשחזר, המשיך לשמור על קשר עם פקדיו הראשונים וללוותם במסלול הצבאי.

בהמשך שירת ברק תקופה קצרה כלוחם ברובאית ג', ולאחר מכן מונה לסמל מחלקה 1 במחזור נובמבר 04, תפקיד שמילא עד שנפל בגוש קטיף בשוף קיץ תשס"ה. בתפקיד זה הביא ברק את כל יכולותיו כמפקד, כמחנך וכמנהיג, בעל ניסיון, בגרות ומסירות. ברק השקיע שעות רבות לטובת חייליו והפך אותם ללוחמים מסורים ומקצועיים בכך שהציב רף דרישות גבוה ובלתי מתפשר לעצמו ולחייליו. הוא דאג ועזר לחיילים בעלי קשיים כלכליים ואחרים, וטרח להישאר ולתמוך גם את אלו שכשלו מסיבות שונות. ברק נפתח והתקרב לחיילים, והיווה בשבילם סמל ודוגמה אישית של אדם, מפקד ולוחם.

סמל-ראשון ברק בנימין עוזרי נפל על משמרתו בשבת פרשת שופטים, ו' באלול תשס"ה (10.9.2005), כששמר ביחד עם חייליו בחורבות היישוב פאת שדה שבגוש קטיף, יום אחד בלבד לפני עזיבת צה"ל את המקום, ובכך הפך להיות החלל האחרון שנפל על הגנת גוש קטיף. בן עשרים ושלוש היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי שבהר הרצל בירושלים. הותיר הורים, שלוש אחיות וארבעה אחים.

באתר הנופלים של היישוב אפרת ישנו דף לזכרו של ברק ובו סיפור חייו, הספדים, סרטונים ועוד.

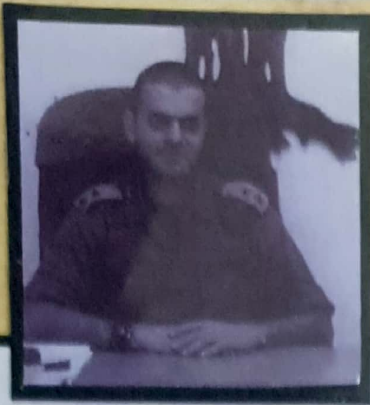
כתובת האתר: <http://www.efrat-memorial.org/barak/index.html>

אימונים

מסדרים בהם נכח

מתוך דבר המג"ד של ברק במסלול:

לוחמי פלוגה ב', מחזור נובמבר 02! הנה מגיע הרגע בו מסתיים פרק ראשון בהכשרתכם הצבאית- סוף מסלול.

מחזור נובמבר 02- עוד רבה הדרך לפניכם והאתגרים לא מעטים, חלקכם ימשיכו כלוחמים מן המניין בפלוגות הותיקות ויקחו חלק בלחימה באיו"ש, שככל הנראה תמשיך "להעסיק" אותנו בשנה הבאה וחלקכם יצאו לקורס פיקוד, שבסיומו יהפכו למפקדים בפלוגות הגדוד. תמיד תזכרו שבחרתם להיות חלק מיחידה לוחמת המגינה על אזרחי ישראל בקווים השונים ועל כן ראויים אתם להערכה רבה. מי ייתן ונדע לעמוד יחד, מפקדים וחיילים, בכל האתגרים שלפנינו.

יובל ג'רבי, סא"ל
מג"ד 51

מתוך דברי מפקד פלוגת המסלול:

מחזור נובמבר 02- עשרה חודשים חלפו מהיום בו זכיתי לקבל אתכם תחת ידי, זכות גדולה אשר נפלה בחלקי ובחלקם של שאר המפקדים בפלוגה, לגדל ולהפוך אתכם מאזרחים ללוחמים בצה"ל. אני מרוצה מהדרך שבה גדלתם והתפתחתם לקראת היותכם לוחמים בגדוד 51 אבל מעל הכל הפכתם לבני אדם טובים יותר. אני בטוח שהאתגרים שעברתם ועוד תעברו, מוכיחים לכם שתוכלו להגיע לאן שרק תירצו אם תאמינו בכך וגם תתמידו ותשקיעו. חשוב שתדעו שאתם היום עוסקים בדבר החשוב ביותר בדורנו והוא להגן על המדינה!

אריק מרציאנו
מפקד הפלוגה

ברק ז"ל עם חבריו למסלול ההכשרה

ברק.

שירתו איתך במסלול ולבסוף צרכינו נפרדו.
אנחנו היינו ממחלקות שונות אבל כל
הקשר אייך הסתכסך רק בטוב.
ניחתנו בטוב לך. תמימות נציבות וראש בולט
משל רוב החיילים בפלואסה.
אני זוכר איך היית עוזר במשימות הפלואסה
בכלל והמחלקה שלך בפרי.
אני מצטער שלא הספקתי להכירך יותר
לעומק. ואני בטוח שהייתי לומד ממך הרבה.
ברק, אתה עכשיו אמעלה בין מלאכים.
אבל בליכרוננו אתה חרוט לעד...

ברק - היית פטריוט אמיתי...

חברך לפלואסה
מאיר סולצנו
מחלקה 1

ברק עוזרי
נולד ו' סיון תשמ"ב
נפל ו' אלול תשס"ה
בן 23

בעת שירותו הצבאי

עם משפחתו בטקס קבלת כומתה באתר גולני

ברק ז"ל בטקס קבלת הכומתה של עוזי פרץ ז"ל

לפני יציאתו לקורס מ"כים

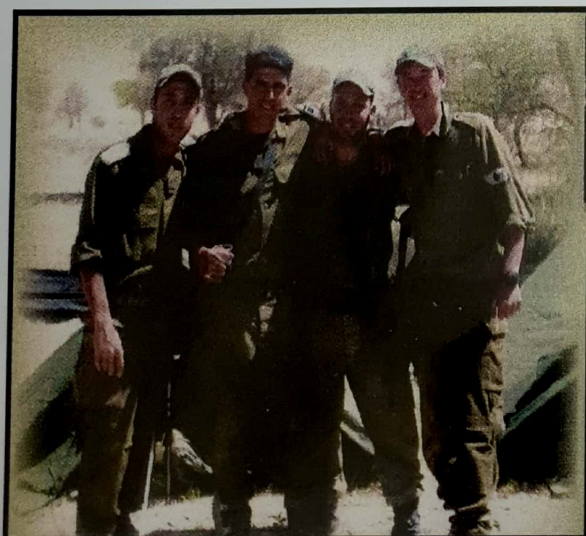

ברק ז"ל בטירונות

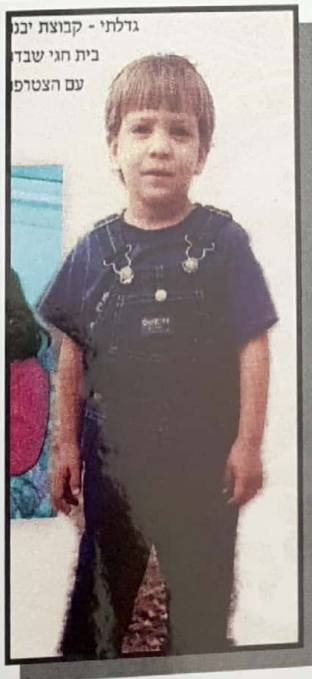
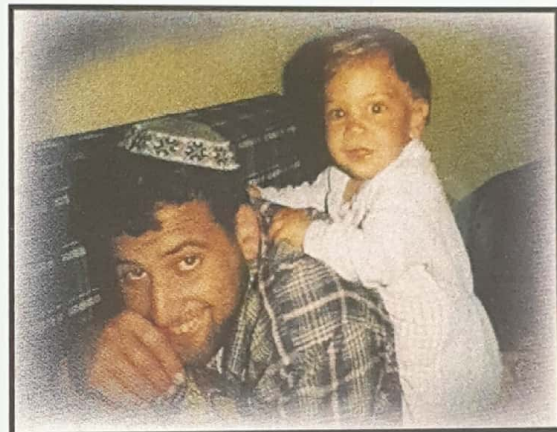
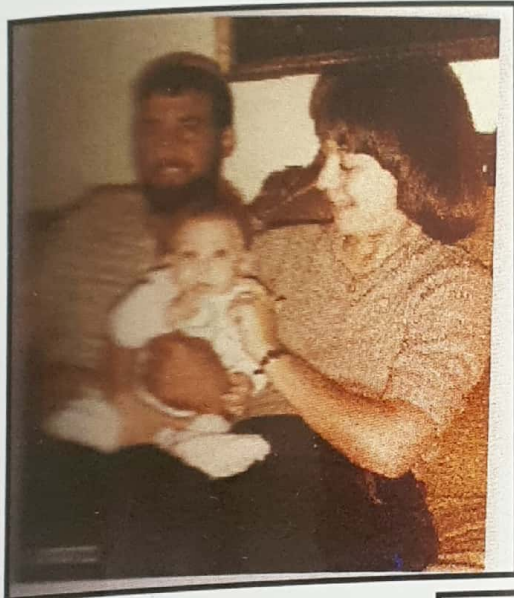
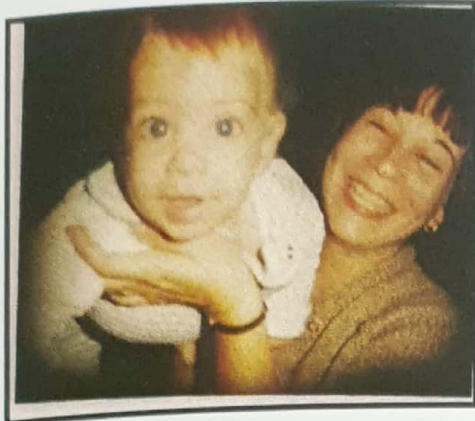

מחזור נובמבר 2003 על האכזרית

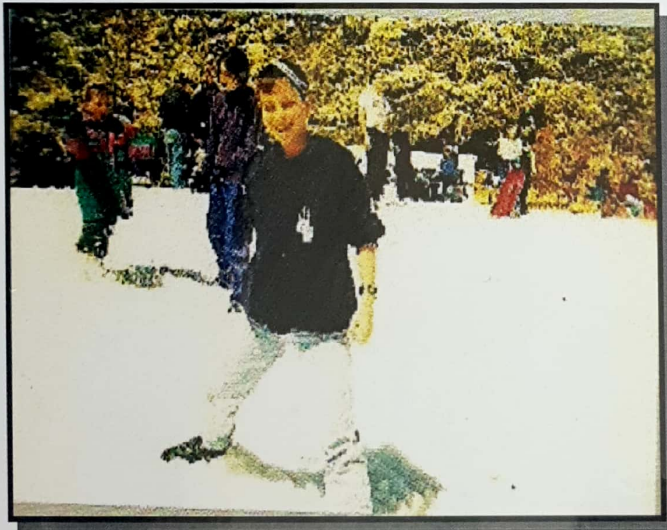

ברק ז"ל עם מפקדיו

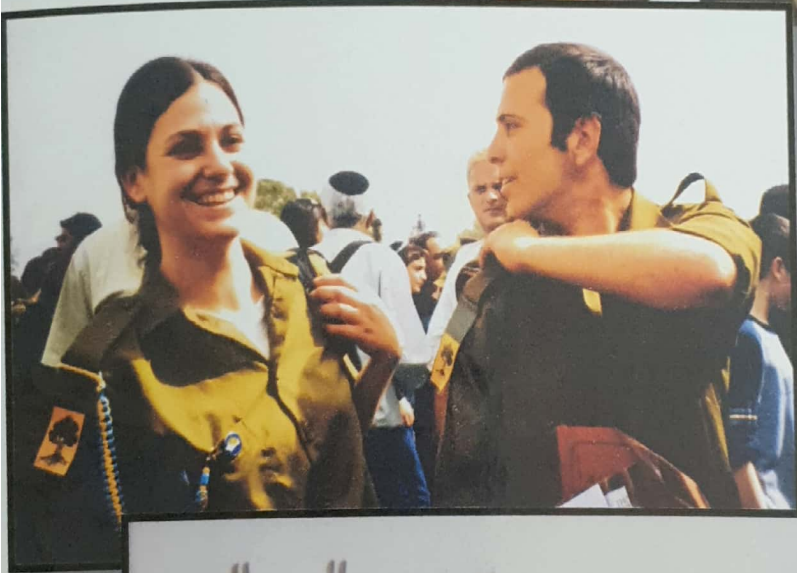
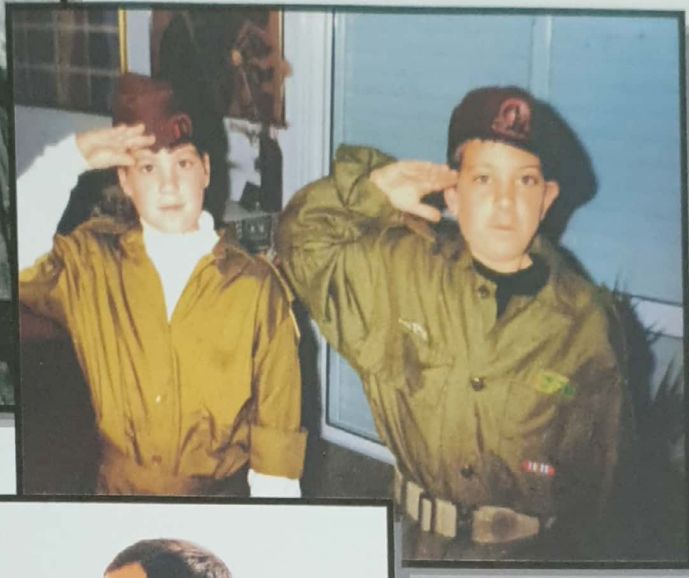
בילדותו

בגעריו

ברק עוזרי ז"ל

"הקדיש וקידש את חייו למען עמי באי"

ברוח תורת ישראל"

להיות לוחם בגולני

להיות לוחם בגולני זו דרך שלא כולם בוחרים בה,
בחירה קשה שמגיעה מהלב וקשה מאד להבין.

להיות לוחם בגולני זו חולצה מיוזעת, יבלות ברגלים,
לא לישון בלילות, לטחון מטבחים,
לשמור ולהסתער עליההרים בכל הכח.

גם אם קשה והשביזות אותך תופסת,
דמעה על הלחי זולגת ואתה נזכר במשפחה,
בחברה ובחברים שלך בבית,
אתה לא נשבר וממשיך הלאה.

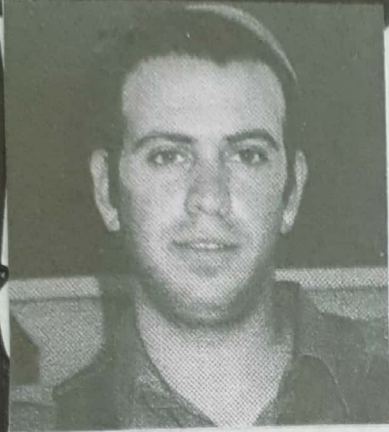
לתת עזרה לחבר בעת צרה,
לא לישון תמיד על מיטה,
לישון לפעמים על שיחים, סלעים ועצים.

לדעת שאתה שומר על המדינה בכל דרך שהיא,

כי אם לא אתה אז מי?!

ולזכור תמיד להיות לוחם בגולני - זו זכות!

מתוך ספר סוף מסלול - נובמבר 2002

ברק עוזרי

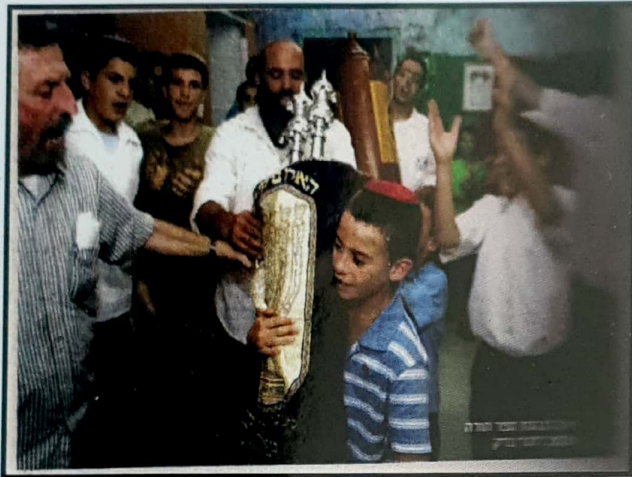
כינוי: כוסטוס.
ברק מניד בלידה,
שהיה דואג להזיז את כל העניינים במחלקה.
את המסדר כוננות היה בודק לבד,
וברק אל תשכח לחיילים שלך להיות נחמד.
ברק רק תדע שאנחנו אותך אוהבים,
ותראה בקורס לכולם מה זה גולנצ'קים מחורעים.

אלוף פיקוד הצפון

בשבילי, גולני זו חולצה מיוזעת, נעליים מאובקות, ברק בעיניים.
בשבילי, גולני זה מסע לילי ארוך, נכונות ונחישות לבצע משימות בכל
מחיר.
בשבילי, גולני זה הכוח ההולך בלילה חשוך ליעד אויב, אצבע על ההדק
אחזניים קשובות, עיניים פקוחות לכל רחש.
בשבילי, גולני זה הכוח החוצץ בין ילדי הצפון למרצחים המבקשים את
נפשם.
בשבילי, גולני זה סיור לאורך הגבול, ההיתקלות, המרדף וההסתערות על
אויב.
בשבילי, גולני זה העצבות, הדמעה בעיניים על חבר שנפל בקרב.
בשבילי, גולני זה הטוב והיפה שבנוער הישראלי.
בשבילי, פיקוד הצפון זה גולני. אשרי הפיקוד שיש לו חטיבה כזו.

הכנסת ספר תורה לזכרו של ברק ז"ל

בסיס האימונים חטיבת גולני

תעודת הצטיינות

מוענקת בזאת ל: עוזרי ברק

חייל מצטיין
מחלקה 2 בפלוגה ד'
מחזור נובמבר 2002

רביב גור, סא"ל
מג"ד מא"ח גולני

אפריל 2003

לישכת שר הביטחון
הקריה, תל-אביב

פרגלית ואיתן עוזרי היקרים.

מדינת ישראל וצבא ההגנה לישראל
אבלים עמכם בנפול וקירכם
ספ"ר ברק בנימין עוזרי ז"ל
ביום ו' באלול התשס"ה, 10 בספטמבר 2005
ווישאו תמיד את זכרו עם כל הלוחמים
שנפלו על הגנת העם והארץ.

בהוקרה,

שאול טופז, רב-אלוף (פיל)
שר הביטחון

אלול תשס"ה
ספטמבר 2005

בס"ד

"כשאדם עוזב מקום הוא מתגעגע אליו, לא רק אליו אלא לכל המצב שהיה בעבר, צריך להבין שכאשר אדם עובר מקום, עוזב חברה, הוא מתקדם, הוא עולה מדרגה. העליה החדשה היא קשה ולכן הוא מתגעגע למצבו הקודם, אבל לאט לאט אדם מתרגל למדרגתו החדשה, ואז יש אפשרות שהמדרגה הקודמת תעלם, כמו שבצמח הגרעין נרקב. או שהמדרגה תשאר ועליה תהיה עוד מדרגה. יהי רצון שנעלה אנחנו וכל עם ישראל עד ביאת גואל."

נכתב ע"י ברק עוזרי, סגול מחלקה ו'
לחבריו בסיום השמינית
בהוקרה,
משפחת עוזרי
סוף מסלול נוב' 04 51 גולני עזרי